

Oponentský posudek na bakalářskou práci Adély Matouškové *Vliv soft power v rusko-ukrajinském konfliktu a její odraz v médiích Russia Today a Parlamentních listech*

Formální stránka práce

Předložená práce má 78 stran. Samotný text práce pak stran 58. Práce svým rozsahem tedy překračuje standardy bakalářské práce. Text práce je dělen do 9 kapitol, které jsou dále děleny na podkapitoly. Struktura práce je z tohoto pohledu logická a přehledná. Autorka správně cituje a uvádí bibliografické odkazy.

Obsahová stránka práce

Práce se pokouší odpovědět na otázku, zda internetové noviny Parlamentní listy (PL) lze považovat za nástroj ruské propagandy, či zda v českém veřejném prostoru artikuluje stanoviska, která by bylo možné nazvat jako proruská. Autorka se tuto otázku pokouší zodpovědět v kontextu reflexe rusko-ukrajinského konfliktu jak v PL, tak v Russia Today (RT). Vychází přitom také z konceptů soft/smart/sharp power, jejichž objasnění věnuje první část práce. V samotné analýze autorka porovnává obsah RT a PL na příkladech „zelených mužíčků“ při anexi Krymu a na sestřelení nizozemského letadla nad Ukrajinou. Na základě kombinace kvantitativní a kvalitativní analýzy autorka dochází k závěru, že narativy používané oběma médii jsou do značné míry totožné, což má dokazovat proruský charakter PL.

Práci považuji za kvalitně zpracovanou. Z práce, její struktury, způsobu zpracování je zřejmé, že autorka k tématu přistoupila zodpovědně a se značnou erudicí. Práci je však podle mého názoru možné vytknout tři dílčí nedostatky. Ač, jak jsem tvrdil výše, práce je poměrně rozsáhlá, některé její části (např. samotná analýza, vysvětlení pojmů jako smart power atd.) se jeví jako příliš stručné. Druhá námitka se týká jednak nevyjasněnosti některých pojmů. Nerozumím například tomu, jak autorka používá a chápe vztah mezi pojmy proruský a protizápadní. Srovnej „Z analýzy bylo zjištěno, že z 28 článků bylo 9 článků (32 %) zcela proruských, jeden článek byl spíše protizápadní nežli výhradně proruský, ale i tak spadá do naší kategorie proruský zaměřených příspěvků.“ (s. 53). Jsou tyto pojmy synonymy? Je vztah mezi nimi podoben synekdoše, nebo katachrezi? Atd.

Za třetí, autorka – domnívám se – si na několika místech nedostatečně reflektuje své vlastní očekávání, hodnotové a politické preference (např. dělení na kvalitní a nekvalitní žurnalistiku, při výkladu role perexu, ale i při popisu rusko-ukrajinského konfliktu). Tato poznámka nemá být čtena jako zpochybnění či polemika se stanovisky autorky, ale spíše jako zdvořilé upozornění na problém, kterému samozřejmě čelí všichni.

I přes uvedené námitky považuji předloženou práci za kvalitně zpracovanou, a tudíž nemohu než ji doporučit k obhajobě. Navrhuji hodnotit ji v rozmezí **výborně-velmi dobře**.

V Praze 28. srp. 21

Mgr. Jan Bíba, Ph.D.